

Có một con chuột kia rất sợ mèo. Một vị thần tên gì nghĩ p nó nên biến nó thành mèo.

Thành mèo rồi nó lại sợ chó. Vị thần biến nó thành chó. Thành chó rồi nó lại sợ cún. Vị thần cho nó thành cún. Nhưng thành cún rồi nó lại sợ người thì sẵn. Vị thần đành chịu thua: "Ta có biến mi thành bất cứ thứ gì đi nữa thì cũng không giúp mi hết sợ, bởi vì trái tim của mi vẫn là trái tim chuột". (Trích "Đừng bao giờ mang trái tim chuột," Lm. Jos. Tráng Đình Hián, VNA, Chúa Nhật 22-06-2008)

*

Dù biết câu chuyện phải chọn cách này hay cách khác, người đức vẫn tò mò muốn biết nếu vị thần còn thông minh biến nó – con cún có trái tim chuột – thành người, liệu nó còn tiếp tục sợ ai/con gì/điều gì nữa không? Con người ai cũng tự nhận mình là linh vật vẫn vậy! Hợp lý. Không lẽ con người không muốn nhận mình là sợ hãi, đáng sợ, chúa tể của muôn loài sao? Loài gì nhân còn sợ, huống gì là con người thì sợ!

Vậy nó còn gì sợ nữa? Ma quỷ!

Thì nào quỷ ma cũng có nhu cầu đồn phếp. Ngày nay ma quỷ lại có thêm chức nghĩa giáo điều, trí trá khôn lường, tự nhận mình là đáng sợ của trí tuệ loài người, thành quỷ của học thuyết tiến hóa Darwin. Ma quỷ dùng đức chiêu tiến tài, chức tước, sức đức và sự hoành tráng bên ngoài để chiêu dụ người ngay lành. Ma quỷ thích gài gông, cạm bẫy "sinh tử phù" để xâu múi nhân bất làm theo ý chúng: thu được thì sợ hãi, được đi đây đi đó, tha hồ kiếm tiền, hưởng tiến nghi vật chất, có cả sự hoành tráng để hãnh diện phô trương với đời, được ban thưởng huân chương; nghe ch thì ma quỷ sợ công bố "tài liệu," "hình ảnh" cho thiên hạ biết. Nghĩ thì thấm thía... thân bất ỷ danh lợi, còn ai dám? Lạm phóng lao, phải theo lao; nhận mệnh cứ xin, hy vọng ma quỷ tha cho làm phúc.

Trái tim chuot

Tác Giả: Q. Häng

Thứ Tư, 17 Tháng 2 Năm 2010 21:01

Loài chuot nhút nhát sợ ánh sáng, sợ tiếng động, sợ ngườ...

Hôm nay mang trái tim chuot, dù không sanh nhum năm chuot.

Là thợ săn lành nghề, có chó, có gà, biết phép trêu ma quỷ, nhúng hòm vào nước ma quỷ! Dù thu được dòng giấy nganh hùng, con tim hòm vào có hình dáng chữ S. Cần để hòm chỉ biết sợ, đi đâu cũng sợ, gặp gì cũng sợ, làm gì cũng sợ... Cái gì để vào hòm cũng có thể trở thành sợ cả biết rồi... Thép đã tôi thế đấy!

Nhúng nhóm biết sợ mà hòm khôn ngoan biết sợ, làm vỡ lòng ma quỷ, có tiếng, để các nhieu người kính trọng, nộp phạt, khen hòm sáng suốt, biết thức thối, gặp thối thì thối thối phải thối... Hòm khuyên dấy người đi u nay đi u n, nhúng bỏn thân hòm không làm! Con để ng quan chức cả hòm lên nhieu đi u gặp gió. Nhúng không phải ai cũng trọng kính hòm!

Đến phút cuối cùng cả cuộc đời có lẽ hòm... vào còn sợ. Lúc này hòm không sợ ma quỷ, quạ quỷ và đến bỏn mà sợ con người. Sợ con người biết nhúng vì cả hòm đã làm khi còn sợ!

Tôi nghĩ phải hòm! Sợ nghĩ phải cần để tóm gọn bỏn mặt chủ... Sợ!

Tôi nghĩ phải cho đoàn thợ hòm lãnh đạo. Bỏ tha hóa...

Nếu là người, đến bao giờ mang trái tim chuot!

Nếu là người lãnh đạo, đến bao giờ mang trái tim chuot!

Nếu thế thì là môn đồ Đức Kitô, hãy mang trái tim cả Người: Đến sợ!

Trái tim chu^ut

Tác Giả: Q. H^ong

Thứ Tư, 17 Tháng 2 Năm 2010 21:01

Các con đ^ong s^o h^oi! Nh^ong đ^ou gⁱ th^oy truy^un đ^oy các con trong đ^om t^oi, các con h^oy rao gi^ong gi^oa ban ngày... Và đ^ong s^o nh^ong k^o ch^o có th^o gi^ot đ^oc ph^on thân xác nh^ong không bao gi^o có th^o gi^ot đ^oc linh h^on c^oa các con. (Mt 10: 26-30)

H^oy noi g^ong s^ong c^oa các anh hùng và các thánh t^o đ^oo Vi^ot Nam : Đ^ong s^o!